

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség

Dr. Gyimesi Endre
Országgyűlési Képviselő
 8900 Zalaegerszeg, Kosztolányi u. 8.
 Telefon/fax: 92/511-135, 92/511-136

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **V 13437**

írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
 Országgyűlés Elnöke részére

Érkezeit: **2007 JÚN 26.**

Helyben

„Kinek kedvez és mi a valódi célja a 18/2001. (X. 18.) NKÖM rendelet módosításáról szóló 21/2007. (III. 26.) OKM rendelet megalkotásával a minisztériumnak” címmel a Házsabály 91.§ alapján kérdést nyújtok be dr. Hiller István Oktatási és Kulturális Miniszter Úrhoz.

A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az idei év áprilisában az Állami Műemlék-helyreállítási és Restaurálási Központ átalakításával jött létre a Kulturális Műemlékvédelmi Szakszolgálat. A hivatalos indoklás szerint az átalakítás célja az egységes műemlékvédelmi és régészeti szakirányítás, a régészeti munka koordinálása, feltárások elvégzése, a nagyobb szakszerűség, a hatékonyság, gyorsaság, az egyszerűbb és átláthatóbb eljárás és a kalkulálható gazdálkodás jegyében.

A fentiekkel kapcsolatban kialakult szakmai nézetkülönbségek feloldása könnyebben megvalósítható szakmai alapon, mint politikai csatározásokkal, ezért a rövid politikai tartalmú érvelésen túl elsősorban a gyakorlati problémákra szeretném felhívni Miniszter Úr figyelmét és várom válaszát.

Természetesen nem hagyható szó nélkül a rendelet megalkotásának körülményei. Szűcs Lajos országgyűlési képviselő úrnak írt érdemi válaszadást teljes mértékben kerülő levelében arra hivatkozik, hogy az új szabályozás egységes elutasításáról nincs szó, és a márciusi megbeszélésen a jelenlevők a módosításokat elfogadták. Ezzel szemben emlékeztetőül kérem, hogy vegye elő a koordináció során beérkezett véleményeket, és ismételten olvassa el a 19 megyei múzeumot képviselő Megyei Múzeumok Igazgatóságainak Szövetsége, a Magyar Régész Szövetség, az MTA Régészeti Bizottsága, vagy akár a Magyar Nemzeti Múzeum véleményét. Ezt egyaránt megteheti mind a februári első olvasatra, mind a márciusi második olvasatra vonatkozóan.

Megjegyzem, hogy a minisztériumi egyeztetésről készült jegyzőkönyvben tudomásom szerint többek között a 19 megyei múzeumot képviselő Szövetség képviselője változatlanul elfogadhatatlannak tartotta a tervezetet. Ebben az esetben megállapítható, hogy az összes megyei múzeum véleménye az Ön számára sajnos semmit nem jelent. Az már csak hab a tortán, hogy egy ilyen jelentős horderejű kérdés előzetes véleményezésére alig pár nap állt a szakmai szervek rendelkezésére.

Úgy gondolom, hogy pusztán gazdasági és hatalmi-politikai érdekek nem helyezhetők a magyar kulturális, történeti és régészeti örökség elé. Legfőképpen nem úgy, hogy a racionalizálás látszatintézkedései, szakmailag nem megalapozott érvei az intézkedés célkitűzéseit valójában nem tudják megvalósítani.

1. Mit gondol Miniszter Úr, mennyiben vannak összhangban az alábbi gyakorlati problémák, a módosítás tervezett célkitűzéseivel?

- A befolyó pénzek elvonása (több milliárdos tétel) ellehetetleníti a szakmai munkát, a forráselvonás következtében a finanszírozás a működési költségekre sem lesz elegendő. Erre utaló tendencia, hogy már most több múzeum is pusztán kiállítóhelyé minősült vissza, melyek anyaggyűjtéssel, állagvédelemmel, feldolgozással nem foglalkoznak.
- Ennek a folyamatnak természetes velejárója a régészek, restaurátorok, muzeológusok elbocsátása. Nem a szakma érdeke, hogy a meglévő kiváló szakmai gárdák szétforgácsolódjanak és az elbocsátást követően hiába keressenek munkát, és nem az ország érdeke, hogy az egészségügyben történeteket (orvosok, nővérek elbocsátása, nagyarányú létszámleépítés) követően az oktatás területével párhuzamosan (iskolák, tanárok bizonytalan sorsa) újabb nagyszerű szakemberekkel növeljük a munkanélküliek táborát.
- A racionális pénzfelhasználás helyett ugyanabból a forrásból, ráadásul az elvonással párhuzamosan a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat működési költségeit is fedezni kell, sőt a már meglévő megyei infrastruktúra helyett, vagy mellett újabb központi infrastruktúra létrehozása is szükséges.
- A többletkiadások mellett a hatáskörelvonásból adódó feladatcsökkenés miatt felesleges kiadások is keletkeznek, mert így hiábavalóak voltak a megyei múzeumok eddigi infrastrukturális és technikai fejlesztései is.
- A Magyar Nemzeti Múzeum lerakatként fog működni, amennyiben a leletek befogadása helyben nem történik meg.
- A Megyei Múzeumok Igazgatóságainak Szövetsége díjtételekre vonatkozó ajánlása alapján alkalmazott árnál már most megállapítható, hogy az eddigi költségek alacsonyabbak voltak, mint a Szakszolgálat által kiadott „nagy beruházásokhoz kapcsolódó megelőző régészeti feltárások egyes költségszámítási és költség-elszámolási tételei”. Megpróbálható ennek kimagyarázása egyes elemek kiemelésével, azonban a valóság az, hogy az eddigi egységes költségtételek szétdarabolásával részenként kevesebb, de összességében jóval költségesebb tételeket alakítottak ki.

Már most látható, hogy a változás nem költségtakarékos. A drágább díjtételeken túl a gyakorlati működés során megjelenő újabb problémák és többletköltségek igazolni fogják az átalakítást szakmai alapon elutasítok érveit, de ez már csekély vigasz lesz.

2. Az előzőekben ismertetett gyakorlati problémákon túl alapvető jogi kérdés továbbá, hogy egy miniszteri rendelet mennyiben helyezkedhet szembe a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és közművelődésről szóló ágazati törvény és az önkormányzatokról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseivel.

A válasz egyszerű. Ennek nem szabadott volna megtörténnie.

Természetesen az elkövetkező pár hónap további gyakorlati tapasztalatai és az Alkotmánybíróság véleményének ismeretében többet fogunk tudni, bár úgy gondolom, hogy a jelen körülmények is elegendőek lennének a Minisztérium álláspontjának felülvizsgálatához.

Mindezekkel összefüggésben kérdezem továbbá, hogy:

3. A szervezeti rendszer egy újabb szinttel történő kibővítése, és az ezzel - még egy meglévő szervezet átalakításával is - együtt járó bürokrácia, létszámbővítés, infrastruktúra költségei mennyiben szolgálják az egyszerűséget és költségtaakarékosságot?

4. A fővárosi székhelyű irányítás, de legfőképpen az országos szintű tényleges beavatkozó magatartás - a megyei múzeumok kárára történő öncélú bevételszerzésen kívül - mennyiben szolgálja a hatékonyságot, a gyors és egyszerűbb ügyintézését? Nem lett volna elegendő a koordináló-szabályozó hatáskör? Vagy ebben az esetben az a probléma, hogy az üzleti rész a megyéknél marad?

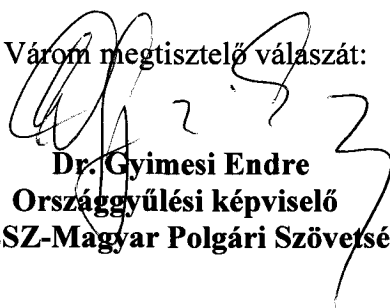
5. Egy 8-10 tagú tudományos tanácsadó testület - melynek tagjait ráadásul szintén a szakintézményekből csábítják - mennyiben szakszerűbb, mint a gyakorlati munkát helyben ténylegesen végző megyei szakmai irányítás? Talán az egységes szakmai munka keretszabályainak megalkotására nem tartják kellően felkészültnek például a Megyei Múzeumok Igazgatóságainak Szövetségét?

6. Az „átláthatóbb működés” jelen esetben is egyet jelent Önöknél a központi kézi vezérléssel?

7. A „kalkulálható gazdálkodás” egyet jelent Önöknél a központi pénzelvonással, és akár többletköltségek árán is, de egy újabb fricska az ellenzéki irányítású, a múzeumokat fenntartó megyei önkormányzatok orrán?

Budapest, 2007. június 21.

Várom megtisztelő válaszát:

Dr. Gyimesi Endre
Országgyűlési képviselő
FIDESZ-Magyar Polgári Szövetség